

(CD-xx) ૦૧ - હજ્જારો વર્ષથી સજ્જન

હજ્જારો વર્ષથી સજ્જન થયાં હડધૂત કળીયુગે,
ઘણાં સંસ્કારી નર-નારે, સહ્યાં છે માર, મોં મુંગે.
જૂઓ સંસ્કાર હીંદી સ્ત્રી, ધણી પર કેસ નથી કરતી,
ભરણ પોષણ તણાં દાવા, થયાં 'બાવા' તો નહીં કરતી.
નબળીયા શૂર-સૈનીકો, સદા યે બૈરી પર શૂરા.
ગમાણે બાંધીને મારે, છતાં સ્ત્રી, ફૂંકતી ચુલા.
સહનશીલતા તણાં પાઠો, સદા યે નારીએ શીખવાં,
'ધણી તો છે હરાયું ઢોર' સમાજે સૂત્ર મૂઢ-લખીયાં.
હરાયાં સાંઢ ને પાડાં, જગતમાં રાજવી થઈ ગ્યા,
પરાયાં વીષય લૂંટારા સમાજે માન ખૂબ પામ્યાં.
નગુણાંને મળી કીર્તી, અને ઇતિહાસે પંકાયાં,
પીતાને મારીને રાજા થયાં ત્યાં પુત્ર-ખૂની પાક્યાં.
લખાણી પાશવી લીલા, પૂજાયાં અવગુણી પાખંડ,
ગુણીજન જીવતાં ધરબાયાં સરળને વીશ્વે અવગણીયાં.
યહાં તો શાંતી સંસ્કારક જગતની ગોળીયું ખાતાં,
બહાદૂર શાહ વીણ કફને, ઈશુ-ગાંધી શૂળી દાટ્યાં.
જૂના ઇતિહાસ બોધે છે, "સ્વજનને જીવતાં જાણો",
સજીવન મૂર્તિ બોલે છે, "પરમ અર્થે જીવો, જાણો".
હીંસાનાં સાગરે અહિંસક, અમારી રણભેરી બુલંદ,
જગતનાં ધર્મનો સંગમ, યુદ્ધોથી છુટ્ટી-શાંતાનંદ.
દુરુપ્યોગે જ્યાં વીદ્યા ગઈ, ત્યાં વરસે આગ પરદેશે,
બુદ્ધિ જ્યાં આત્મમાં જ વહી, ત્યાં શાંતી, પ્રાપ્તિ સ્વદેશે.
જગત-કલ્યાણ માર્ગી સંત, સદા યે વીશ્વના સેવક,
જગત હિતારથે દિન-રાત, એ જાણે, વીશ્વ-વીશ્લેષક.

